

Javaslatok, célok

A körzeti népfrentbizottságok újjáválasztásáról

Tömören így lehetne fogalmazni: a szegedi körzeti népfrentbizottságok számát adták az V. kongresszus óta végzett munkájukról. Természetesen ahány körzet, terület, annyi színű ez a tevékenység, az általános politikát meghatározó koordinátákkal. Néhány gyűlésről helyszíni tudósításban számoltunk be, s nyilvánvaló, hogy ezek az események csak részben tükrözték a szegedi népfrentmozgalmat. A másik hónap alatt azonban bebizonyosodott az újjáválasztó gyűléseken, hogy mindenütt igyekeztek a körzeti bizottságok az igényeknek, az elvárásoknak eleget tenni. Munkájukat a lakosság figyelte, mert nem mentek el szó nélkül a szűkebb pátriájukat érintő örömfélt és gondok mellett.

1.

Mint általában lenni szokott, az ilyen választási gyűléseket leginkább arra használja fel a lakosság, hogy kérjen. A mostani választásokon azonban nemcsak kértek és a hiányosságok pótlására hívták fel a figyelmet, hanem segítséget, társadalmi munkát is mindjárt felajánlottak. Végül is ezek a gyűlések a nyílt várospolitikának újabb fórumát is jelentették.

Nem mellékes körülmény, az újjáválasztásra olyan belpolitikai légkörben került sor, amikor már a közvélemény tuj volt azon, hogy a XI. pártkongresszus célkitűzéseivel ismerkedjen, a negyedik ötéves terv eredményeit is megtudta, és körvonalozódtak a következő tervidőszak feladatai. Így a belpolitika erővonala ismeretében jobban összhangba tudták hozni a helyi szándékokot. Ez a körülmény hozzásegítette a népfrentgyűléseket, hogy még többen vegyenek részt a tanácskozáson. A választópolgár úgy ült be, hogy lényeges dolgokról fog hallani (s nem is családótt), és fontos kérdésekben tud véleményt mondani. Így az sem véletlen, hogy a körzeti népfrentbizottságokon gyakorta megforduló embereken kívül most új arcokat is fel lehetett fedezni. Ugyancsak új színfoltja volt ezeknek az eseményeknek az üzemek, vállalatok képviselőinek, a szocialista brigádok részvétele. Ez már annak az eredmé-

nye, hogy a népfrentmozgalom és az üzemek kapcsolata jobb lett.

2.

A legtöbb hozzászóló a városépítés, a területfejlesztés kérdéseivel foglalkozott. Különösen sokan kértek szót a Szegedhez csatlakozott községek gyűlésein. Tudva az egyesülés előnyeit, elsősorban azt hangsúlyozták, mennyivel többre jutottak, mint ahogy azt korábban remélték. Például Kiskundorozsma 21,6 millió forint felett rendelkezett a negyedik ötéves terv elején, hogy a beruházásait megvalósítsa. Az előirányzott összeg azonban nem bizonyult elegendőnek és a többletkiadásokat a szegedi tanács fedezte. Érthető ezekben a körzetekben, hogy a fejlesztés ellenére még ütemesebb előrehaladást óhajtanak és a városi élet előnyeiből többet szeretnének megismerni és kapni.

Azon sem lehet csodálkoznia, hogy a szűkebb pátria örömei és gondjai másképp vetődtek fel a Belvárosban, mint például Szőregen. Semhol sem kérték annyira az üzlethálózat bővítését, a kereskedelmi ellátás javítását, mint Újszegeden, Petőfi-telepen és Felsővárosban. Dorozsman és Tápén azonban már más a gond. A fiatalok a kulturált szórakozáshoz, s a művelődéshez helyet keresnek. A hatyastelepiek, újszegediek, tarjánaiak az új iskola miatt szóltak. Például Újszegeden annyira zsú-

foltak a tantermek, hogy lassan már nem tudják hová ültetni a diákokat. A Belvárosban azt szerették, ha parkok, játszótérek megóvása érdekében mindenki nagyobb felelősséget vállalna. Pillanatnyilag úgy látják, a kommunális őrzőjáratok sűrítése adná a gyors gyógyírt, és a rongálókat szigorúbban felelősségre kellene vonni. Gyálaréten, Algyón, Petőfi-telepen az egészségügyi ellátás további javítását kérték. Valamennyi körzetben foglalkoztak az ötödik ötéves terv célkitűzéseivel, a fiatalok népfrentmunkájával, az üzemek és a mozgalom kapcsolatával. Fordortelepen, Gyálaréten még jobban be szeretnék vonni a fiatalokat a népfrentmunkába, úgy, mint a Belvárosban a kisiparosokat.

3.

Örvendetes, hogy valamennyi körzetben az újjáválasztásnál a fiataloknak is bizalmat szavaztak, és így a bizottságokban a fiatalok aránya 20 százalékra emelkedett. Ha már a statisztikánál tartunk, illik arról szólni, a választások azt is eredményezték; minden réteg politikai súlyának az számának megfelelően kapott helyet a körzeti népfrentbizottságokban.

Az elmúlt másfél hónap eseményeit azt tükrözték, hogy a körzeti bizottságok — támaszkodva az eddigi eredményekre — a jövőben is szép sikereket érhetnek el.

H. M.

Szonátaest

Pauk György és Frankl Péter kamaraestje olyan nagyszerű élményt nyújtott, amely alighanem az ideai hangversenyévad csúcspontját jelentette. A két művész játékában csodás összességét hallottuk az érzékenységek, finomságnak, energiának, tudatos és ösztönös formálásnak, vagyis mindazoknak a meghatározható és meghatározhatatlan tényezőknél, amelyek az igazi nagy zenei előadóművészet kritériumai. Pauk hegedűhangjára a felt zengés, vívőerő jellemző. Ez a fajta vastag, dús hang első pillanatban szokatlan volt Mozart D-dúr szonátájában. Mozart-felfo-

gásuk élettelen, s bár nálunk szokatlan, olyan szuggesztivitással játszottak, hogy tökéletesen elfogadtatták koncepciójukat. Beethoven-tól a ritkábban játszott késői G-dúr szonátát hallottuk. Felejthetetlenek maradtak a lassú tétel utolérhetetlenül kulturált, finom pianói. Frankl Péter zongorázása partneréhez hasonló európai klasszis. Hallatlan intelligenciával formál, frazeál, minden hangnak megadja a saját ízet, zamátját, minden frázis megszólaltatásában végtelen kiegyensúlyozottság, öröm van. Bartók II. rapszódiját legtöbbször most hallottuk először. Talán mindkét hangszer szólamának nehézsége az, ami miatt hátrébe szorult az a remek darab (vagy talán csak egyike a zenetörténet olyan nagy számú véletlen és méltatlan megfélekezéseinek?). Komolyabb, nehezebb, komplexebb ez a mű, mint a sokat játszott Első rapszódia. A két művész játékában frenetikus ősennergia szabadultak fel, egyetlen vonalban emelkedett e mű feszültsége az utolsó hangig.

Huszár Lajos

Az utolsó zöldvillamos

Egy határozat fekszik előttem, az asztalom. Vékony másolópapírra írták az I. körületi tanácsi hivatal műszaki osztályán: „Kötelezem a Szegedi Vízművek és Fűrdők Vállalatát (Szeged, Lenin krt. 84-88. sz.) a Szeged, Marx téri, rossz állapotú, használaton kívü-

li nyilvános W. C. Szagtalan ugyan nem volt, de része volt a város történetének. Most már csak hült helye van az utolsó szag. Lebonították, s mivel minden múlandó, vele egy fogalom is kiveszik lassan. Gyermekeink már nem fogják tudni, mit is jelent a szó: zöldvillamos. Sz. I. működött.

„Igazat szólni...”

Szegedi beszélgetés Jókai Annával

Legújabb könyvét, a válogatott novellákat kínáló *A reimsi angyalt* ismét elismerő kritikák sora fogadta. Egy író társaság is jegyezte: díszkiadás... már megint Jókai-centenárium van? A tréfa annyiban közelített az igazsághoz, hogy Jókai Anna valóban megállhat most egy szusszanásnyi időre, végigtekinthet megjelent művei során: tíz éve író.

Hihetetlennek tetszik, pedig igaz. A késve indult írói „karrier” nagy gyorsasággal, némelyek számára irigylésre méltó tempóval emelkedett. Nyolc önálló kötet (nemegyszer közülük három kiadásban), emlékeztető színházi sikerek, s jó néhány külföldi fordítás, díjak, kitüntetések. Mi a titka ennek, a — korunkban szokatlan — írói sikernek.

— Nincs titok — vallja az író. Nincs titok — vallja az író. Nincs titok — vallja az író. Nincs titok — vallja az író. Nincs titok — vallja az író.

— Aztán jött a tanítás. — Igen. Egészen az előző tanévig. Két éve sincs, hogy otthagytam a gimnazistákat, de már nagyon hiányoznak. Maga az oktató munka is, persze. Még inkább a nyílt, őszinte szavak és tekintetek.

— Nem jutott idő írásra a tanári munka mellett? — Kevés. És mégis: öt, legfontosabb könyvemem akkor írtam. Most — igaz, sok fárasztó munka után — majd másfél éves szünetet adtam magamnak. Akár újraindulásnak nevezhetném a Tiszatáj márciusi számában megjelent novellámat. Hosszú idő óta az első írás.

— És új regény? — Két héttel ezelőtt még azt mondtam volna: nem tudom, lesz-e. Most örömmel mondhatom: beindult az írógergő. Rövid idő alatt hatvan oldalig jutottam, s most is folytatnám, ha korábban nem ígérkezem el Szegedre és környékére.

— Szívesen jött? — Mindig örömmel megyek az ország bármely vidékére, ide azonban különösen. Tudja, ha tölem valaki megkérdezné váratlanul a Nagykorúton, hogy mi újság Pesten, nem tudnék válaszolni. Kérdezze inkább, hogy mit hallottam Komáromban, Tatabányán vagy Szegeden.

— A találkozón is megkérdezték, talán mi is megtehetjük, noha szokványkérdésnek tartjuk: melyik irását szereti legjobban? — Természetesen a *Napok* című regényemet tartom leg-többre...

— Úgy hallottuk, a Napok is lefordították lengyelre. — Igen, állítólag nagyon szép kiadás lesz. Még nem jelent meg. Szóval, a *Napok*, és természetesen: a készülő regény. A legkisebb gyerek? — És a novellák közül? — Többen a *Piramist* tartjuk igazi írói bravúrnak... — En már nem szeretem annyira. Hanem ez a tízoldalas írás, *A reimsi angyal*... A korábbi kötetben úgyszólván egyetlen kritikus nem figyelt föl rá, én mégis nagyon szerettem akkor is. Külön öröm, hogy a válogatott kötet címadója lehetett ez a kacér mosolyú, nagyon emberi angyal. A címlapra is odakerült a reimsi székesegyház bal oldali kapubeléből. Talán másnak is azt mondja, amit a mellette álló szomorú tekintetű püspöknek: persze, persze, de azért nem kell elcsüggedni... föl a fejfel, atyám! — Térjünk vissza a jubileumhoz. Tíz-tizenkét éve nem gondolhatta, hogy mára országosan ismert és né-

kat is lefordították lengyelre.

— Helyénvaló a kérdés, én is gyakran fölteszem magamnak. De a válaszom most is az: nem változott. Hét-köznap értelemben sem: többet dolgozom, mint valaha, ritkán engedhetem meg magamnak a kikapcsolódást. Ha végeznivalóm van, nem mozdulhatok el otthonról, mert nyaralóban, alkotóházban, idegen szobában nem tudok dolgozni. Ami a dolog fontosabb részét illeti: nem változtam, mint az igazságot szenvedélyesen szerető, azt kimondani akaró, jobbító szándékú ember. Igazat szólni, ez volt ars poeticám tanárként, ez maradt íróként is.

— Szeretik az olvasók. Ön milyen olvasókat szeret? — Azokat, akik igazságaimért szeretnek. Bizonyára sokan vannak. Kívánjuk, hogy mind többen legyenek!

N. N.

Visszavonul az influenza

Eddig a lakosság hat százaléka esett át az influenzán, és egyéb más légúti vírusfertőzésen, a megbetegedések gyakorisága azonban országosra jelentős mértékben csökkent. A fővárosban például már csak 10 ezer 700 új eset regisztráltak, s az elmúlt héten összesen csupán 43 000 beteg fordult orvoshoz, ez valamivel kevesebb, mint a korábbi panaszosok számának fele — erről tájékoztattak szerdán az Egészségügyi Minisztériumban.

A járványügyi helyzet javulását leginkább az jel-

lemzi, hogy a korábbiakban elrendelt teljes vagy részleges kórházi beteglátozgatási tilalmat a legtöbb helyen már feloldották. A fővárosban megszüntették a krónikus betegek kórházi felvételének és a nem sürgős műtétek elvégzésének korlátozását, és fősúlyosság vált az úgynevezett influenza-osztályok működése is. Számos más országban is csökkent a megbetegedések száma, így például Dániában, Finnországban, Franciaországban, Izraelben, Lengyelországban, Romániában és Svédországban. (MTI)

UTAZÁS

Kistelekről Szegedre és vissza

A Szegedtől 30 kilométerre fekvő Kistelek is a megyeszékhely vonzáskörébe tartozik. A nagyközégs jó néhány lakója a városban talált munkát, a fiatalok közül pedig sokan idejárnak iskolába. Naponta — vagy hetente — utasok ók a Volán buszain és a vonatokon. S hogy elégedettek lehetnek-e a közlekedéssel vagy sem, azt tükrözi a tanácsvégrehajtó bizottságának tegnapi, szerdai ülésén elhangzottak is.

Szegedre vonattal naponta 170 kisteleki lakos utazik rendszeresen, Kiskunfélegyházára pedig 45-50. Ügyesbajos dolgok elintézése 140-150 embert szólít a nagyközégsből a megyeszékhelyre, Félegyházára 60-at, 70-et. A piaci napokon természetesen még nagyobb a forgalom. A távolsági járatokra általában 10-15 utas száll fel Kisteleken, s ugyanennyi érkezik a közsébe.

Kistelekről Szegedre munkanapokon 28, ünnepnap 16 buszjárat viszi az utasokat. Ezek a számok első látásra talán azt sugallják, nem lehet okuk panaszra a kistelekieknek. Tudunk kell azonban, hogy a Kapitányságon át közlekedő öt autóbuszjáratot ritkán veszik igénybe, mert az utazási idő hosszabb, a menetdíj pedig magasabb. A járatok nagy része távoli helyekről (Budapest, Kiskunmajsza stb.) indul, s a közbeeső kisteleki megállóból csak azok az utasok tudnak felszállni a

buszra, akik éppen ráférnek. Mindössze csupán kilenc autóbuszjárat van, amelynek közvetlenül Szeged az úti célja. Ezeknek viszont műszaki állapota nem kielégítő.

A menetrendre is van panasz: reggel 4 óra 40 és 6 óra 10 perc között nem indul busz Szegedre. Így, akik 7 órakor kezdenek a munkát — többek között az ipari tanulók is — kénytelenek a kora hajnali járatral elindulni. A később induló buszok pedig zsúfoltak, s főleg az iskolába induló diáksereg tölti meg őket. A munkaszüneti napokon sem zavartalan a közlekedés: délután, este egyetlen olyan busz sincs, amely közvetlenül Kistelekről szállítaná az utasokat Szegedre.

Aki Szegedről akar Kistelekre utazni, csaknem hasonló gondokkal küzd. A kora délutáni járatok annyira zsúfoltak, hogy kisgyerekes anyáknak, idős embereknek szinte lehetetlen a felszállás. Szükséges lenne, hogy 13.40 és 14 óra között is induljon busz Kistelekre, így a középiskolás diákok nem lennének kénytelenek tanítás után lézengeni a városban. Egy 15 és 16 óra 20 perc között induló új járat is csökkentené a zsúfoltságot.

A vasút menetrendje, a Szeged-Kistelek között közlekedő vonatok indulási ideje kedvezőbb, tulajdonképpen igazodik a diákok és a dolgozók munkaidéjéhez.

Húsvéti vasúti forgalom

Az elmúlt években tapasztaltak alapján a MÁV Szegedi Igazgatósága megtette a szükséges intézkedéseket a húsvétkor várhatóan megnövekvő utazási igények kielégítése érdekében. A Szeged és Budapest között közlekedő személyszállító vonatok több kocsiból állítják össze, mint máskor, s néhány vonat előtt mentesítő szerelvényt indítanak. Ezek általában 15-20 perccel korábban hagyják el az állomást, mint a menetrendszerűen közlekedő vonatok.

A vasútiigazgatóságon kaptak tájékoztató szerint április 16-án, pénteken a kiadott menetrendtől eltérően délután 2 óra 05 perccor indítják Budapestre a mentesítő gyorsvonatot. Másnap, szombaton reggel negyed 7-kor és 14 óra után öt perccel gördül ki mentesítő gyorsvonat a Szeged-állomásról. Húsvét héttől délután 2 óra 05 perccor és este 7 óra tíz perccor indítá-

nak mentesítő gyorsvonatot, illetve 19 óra 17 perccor személyvonatot. Április 20-án, kedden reggel negyed hétkor újabb gyorsvonat szállítja utasait Budapestre, a Nyugati pályaudvarra.

Budapestről mentesítő személyszállító vonatokot 17-én és 18-án délelőtt 10 óra 42 perccor, gyorsvonat pedig 16-án, 17-én és 19-én este kilenc óra után öt perccel érkezik Szegedre. Szegedről Békéscsaba felé mentesítő járatok nem indulnak, de a szerelvényeket megfelelő számú kocsival egészítik ki. A várható nagy forgalomra tekintettel a MÁV Szegedi Igazgatósága a Szeged-állomáson újabb pénztárakat nyit, és megszervezi az információszolgálatot. Az igazgatóság kéri az utazni kívánókat, hogyha tehetik, a kevésbé zsúfolt mentesítő vonatokot válasszák, s lehetőség szerint előre vegyék meg menetjegyeiket, helyjegyeiket.